

Arrest

nr. 337 503 van 11 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 6 april 2023, samen met zijn vader en zus. De volgende dag verzoekt verzoekers vader om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed wordt ook in verzoekers naam, als (toen) vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 30 oktober 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van dit verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. In zijn arrest nr. 324 624 van 4 april 2025 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beslissing van de commissaris-generaal.

1.2. Op 2 juni 2025 dient verzoekers vader in hoofde van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende

niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je ben een Moldavische staatsburger van Roma origine. Je werd geboren op 09/06/2007 in Bender, in de regio Transnistrië. Je bent de oudste zoon van D. I. (DV: x.xxx.xxx; CG: xx/xxxxx) en C. S.. Je hebt ook nog een jongere zus, D. A.

Toen je zeven of acht jaar oud was verhuisde je met jouw gezin voor korte tijd naar Moskou. Toen jullie terugkeerden naar Moldavië, gingen jullie in Chisinau wonen. Jouw vader probeerde daar een eigen zaak uit te baten, maar kreeg daardoor problemen met personen die tot de georganiseerde misdaad behoren. Omwille van deze problemen, besloot jouw vader met het hele gezin het land te ontvluchten. In 2019 gingen jullie naar Duitsland. In Duitsland werd er kanker vastgesteld bij jouw moeder. Zij overleed aan de gevolgen van deze ziekte in 2021. Jouw vader besloot om terug te keren naar Moldavië om het lichaam van je moeder te begraven. Samen met jouw vader en jouw zus keerde je in 2021 terug naar Bender. Na de begrafenis van jouw moeder, bleek dat de familie van jouw moeder aan jouw vader de schuld gaf van haar dood. Ze bedreigden jouw vader en sloegen hem meerdere keren in elkaar. Één keer probeerde jij tussenbeide te komen om je vader te verdedigen en kreeg je zelf ook een duw. Jullie besloten opnieuw met het hele gezin om Moldavië te verlaten. In 2022 gingen jullie opnieuw naar Duitsland en vroegen er asiel aan. Jullie asielaanvraag werd echter afgewezen, waardoor jullie besloten om verder te reizen naar België.

Jullie kwamen aan in België in april 2023. Jouw vader diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde asielautoriteiten op 07/04/2023 in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als - op dat moment - vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 30/10/2024 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat jouw vader tegen deze beslissing indiende werd afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 04/04/2025 (arrestnr. 324624). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 02/06/2025 diende je een eigen verzoek tot internationale bescherming in in België. Je verwijst hierbij naar de problemen van jouw vader met enerzijds de georganiseerde misdaad in Moldavië, en anderzijds met de familie van jouw overleden moeder. Al deze mensen zouden ook jou viseren omdat je de zoon bent van je vader. Daarnaast heeft jouw vader ondertussen een nieuwe relatie met een Moldavische vrouw in België. De ex-man van deze vrouw verblijft echter in Moldavië en is kwaad op jouw vader omwille van de relatie met zijn ex. Hij bedreigt jouw vader telefonisch. Verder heb je ook vernomen dat de familie van jouw moeder je zus wilt uithuwelijken. Tot slot vrees je ook dat je bij een terugkeer naar Transnistrië opgepakt zal worden om je dienstplicht te vervullen en naar de oorlog in Oekraïne zal worden gestuurd, aangezien je ondertussen - op 09/06/2025 - meerderjarig bent geworden.

Ter staving van jouw asielerlaas leg je geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat jij géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in jouw hoofd heeft kunnen vaststellen. Er werd echter wel doorheen jouw procedure rekening gehouden met jouw minderjarigheid. Bij aankomst in België en op het moment van jouw verzoek was je immers nog minderjarig. Om die reden werd je bij het gesprek op DVZ bijgestaan door jouw vader, die optrad als jouw voogd, en jouw advocaat. Op 09/06/2025 werd je meerderjarig.

Gezien het feit dat jij op het moment van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS reeds meerderjarig was, werden er jou geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend. Je werd tijdens je persoonlijk onderhoud evenwel nog bijgestaan door jouw advocaat die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen vanzelfsprekend rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Om te beginnen blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw vader aanhaalde ter staving van zijn eigen verzoek van 07/04/2023, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verklaarde dat jouw vader nog steeds vreest voor de georganiseerde misdaad in Moldavië die geld van hem eisen, en voor de familie van je moeder, die vindt dat je vader verantwoordelijk is voor haar dood (CGVS, p.5-7). Je denkt dat ook jij problemen zult krijgen met deze mensen bij terugkeer naar Moldavië doordat je de zoon bent van je vader en doordat je hem wilt beschermen (CGVS, p.8-9). Er werd echter besloten dat jouw vader er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt. Hierbij werden verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties opgemerkt in jouw vader zijn verklaringen, werd er gewezen op een gebrek aan logica in zijn verhaal, en toonde jouw vader tot slot niet aan dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Moldavische autoriteiten. Deze motivering werd volledig bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 04/04/2025. De beslissing in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van jouw vader is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg kunnen de problemen van jouw vader en de gevolgen die zijn problemen voor jou zouden kunnen hebben in jouw hoofde geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van jouw vader werd genomen, wordt verwezen naar zijn beslissing waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw dossier.

Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat je ook een zus hebt die minderjarig is. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel jij in eigen naam een asielaanvraag hebt ingediend en hierbij verwijst naar de asielmotieven van jouw vader. Indien de door jouw vader aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in jullie gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemt des te meer nu jouw vader tijdens zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS 26/02/2024 uitdrukkelijk gevraagd werd of hij vreest voor zijn kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. Jouw vader verwees toen enkel naar het door hem uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in jouw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen, ondermijnt dan ook niet alleen de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van jou, jouw zus en jouw vader, maar doet ook het vermoeden rijzen dat jouw vader de mogelijkheid om zijn minderjarige kinderen een persoonlijke asielaanvraag te laten indienen gebruikt ten einde zijn recht op opvang, dan wel zijn verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Het CGVS stelt verder vast dat je ook nog nieuwe asielmotieven aanhaalt, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in jouw naam werd ingediend door jouw vader. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat jouw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen". Uit onderstaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door jou aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten eigen aan jouw vader en/of kennelijk ongegrond zijn.

Immers haal je ook aan dat je vader ondertussen een nieuwe relatie heeft met een Moldavische vrouw in België. Door deze relatie kent jouw vader nu problemen met haar ex-man, die hem vanuit Moldavië telefonisch bedreigt (CGVS, p.7; p.11). Meer bepaald zou deze ex-man op de hoogte zijn van jouw vader zijn problemen met de georganiseerde misdaad in Moldavië en dreigt hij deze bandieten op de hoogte te brengen van jouw vader (CGVS, p.7; p.11). Jij vreest hierdoor ook onrechtstreeks problemen te zullen krijgen bij terugkeer naar Moldavië omdat de bandieten jullie hele gezin niet met rust zullen laten wanneer jullie terugkeren (CGVS, p.11). Er kan echter geen ernstig geloof worden gehecht aan deze problemen. Vooreerst dient nogmaals benadrukt te worden dat er reeds in het kader van jouw vader zijn eigen verzoek tot internationale bescherming werd geoordeeld dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de

problemen met leden van de georganiseerde misdaad in Moldavië. Bijgevolg wordt de inhoud van de dreigementen die de ex-man van jouw vaders nieuwe vriendin uit, zonder oorzaak. Daarnaast kan ook opgemerkt worden dat de info die je over deze ex-man weet, opvallend beperkt is. Zo weet je enkel dat hij afkomstig is uit een klein dorp met de naam Novi-Ongen, maar ken je niet eens de naam van de ex-man zelf (CGVS, p.10). De vaststelling dat je niet eens de naam kent van de persoon die je onrechtstreeks bedreigt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze vrees. Tot slot kan nog gewezen worden op het feit dat zelfs indien je geloofwaardige ernstige problemen zou kennen met deze persoon -quod non- dan nog maak je niet aannemelijk dat je hiervoor geen bescherming zou kunnen krijgen bij de Moldavische autoriteiten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) de **COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 6 januari 2025** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20250106.pdf)), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat je persoonlijk in jouw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Je slaagt hier echter niet in. Je beperkt je louter tot een verwijzing naar de algemene corruptie in Moldavië en de sterke banden tussen de politie en de georganiseerde misdaad (GCVS, p.11). Deze algemene blote beweringen zijn geenszins in staat om afbreuk te doen aan bovenstaande landeninformatie.

Verder haal je nog aan dat je vreest om bij terugkeer naar je geboortestreek, met name Bander in Transnistrië, verplicht te worden om te gaan vechten voor het Russische leger. Je vertelt dat Transnistrië in de praktijk in handen is van de Russen en dat de lokale overheid jonge mannen oppakt om te

gaan vechten. (CGVS, p.7; p.11). Dat de overheid in Transnistrië jonge mannen zou ontvoeren, naar de luchthaven brengen en dwingen om te gaan vechten is echter een blote bewering die je op geen enkele manier staft. Je hebt deze info louter “van horen zeggen” via kennissen van jouw vader (CGVS, p.12).

Daarentegen kan wel opgemerkt worden dat je recent meerderjarig bent geworden en daardoor officieel de dienstplichtige leeftijd hebt bereikt in Transnistrië. Bijgevolg zou je in theorie bij terugkeer naar Transnistrië in aanmerking kunnen komen om je reguliere dienstplicht te vervullen binnen het Transnistrische leger. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden militaire dienst uit te oefenen, kan niet worden beschouwd als vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie -en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen- kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging of ernstige schade in de zin van voormelde bepalingen.

Je hebt geen overtuigende redenen aangebracht waarom er in jouw hoofde wel sprake zou zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in het kader van dienstplicht.

Uit het geheel van jouw verklaringen blijkt niet dat je effectief werd opgeroepen voor dienstplicht door de autoriteiten van Transnistrië waardoor jouw vrees vooralsnog hypothetisch is. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat personen die de dienstplichtige leeftijd hebben eerst opgeroepen worden om zich te melden bij het militair commissariaat en een medische keuring dienen te doorstaan (zie landeninfo: COI Focus: Moldavië – Transnistrië: Legerdienst en mobilisatie). Je hebt voor zover je weet geen oproeping gekregen (CGVS, p.12-13). Je zou dus al eerst rechtsgeldig moeten worden opgeroepen en je zou vervolgens ook nog de medische keuring moeten ondergaan alvorens je zou kunnen worden beschouwd als dienstplichtig.

Daarnaast blijkt uit jouw verklaringen dat jouw weigering om jouw dienstplicht te vervullen niet is ingegeven door een vrees voor een ernstige discriminatoire behandeling omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie (ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep), maar dat je jezelf beroept op het feit dat je gewetensbezwaren zou hebben. Je bent christelijk en hebt daardoor veel medelijden met andere mensen, zoals moeders wiens zonen gesneuveld zijn. Hierdoor ben je niet in staat om mensen te doden en vind je dat er altijd gekozen moet worden voor de weg van liefde en barmhartigheid. Je beschouwt jezelf als een pacifist (CGVS, p.7). Hoewel jouw pacifistische overwegingen volgens jouw verklaringen voortkomen uit jouw geloof, kan niet gesteld worden dat het christendom iedere vorm van geweld of doden verbiedt. Jouw weigering om deel te nemen aan de dienstplicht is bijgevolg ingegeven door eigen religieuze inzichten. Het is zeker mogelijk dat gewetensbezwaren ten opzichte van het gebruik van geweld, het doden van anderen of een inzet in een gewapend conflict ingegeven zijn vanuit een persoonlijke morele overtuiging, eventueel gebaseerd op eigen spirituele of religieuze inzichten. In dit geval kan evenwel verwacht worden dat een persoon die dergelijke diepgewortelde, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft tegen iedere vorm van geweld of oorlog is. Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je het gebruik van geweld in het algemeen niet volledig verwerpt. Indien je familie zou worden aangevallen, dan zou je hen wel beschermen. Je verklaart echter wel dat je niemand zou willen doden en een andere manier zou zoeken om je familie te beschermen (CGVS, p.12). Daarbij sluit je echter niet elke vorm van geweld uit, zoals je ook in het verleden al verschillende keren je familie hebt beschermd (CGVS, p.12). Meer nog, in het kader van het mogelijke gedwongen huwelijk van je zus (zie infra), verklaar je dat je nooit zou toestaan dat je zus gedwongen zou worden om te trouwen. Je zou tussen komen en die man dood slaan (CGVS, p.10). Dergelijke verklaringen getuigen bijgevolg te weinig van een diepgewortelde afkeer van het gebruik van geweld en van oorlog.

Volledigheidshalve, nog los van de beoordeling van de oprechtheid en diepgeworteldheid van deze overtuigingen, dient er gewezen te worden op het feit dat de Transnistrische wetgeving in een alternatieve dienstplicht voorziet. Dienstplichtigen kunnen deze volgens de wet uitvoeren wanneer de militaire dienstplicht in strijd is met hun geweten of hun geloofsovertuiging. (zie landeninfo: COI Focus: Moldavië – Transnistrië: Legerdienst en mobilisatie) Verschillende rapporten bevestigen dat dienstplichtigen in Transnistrië in de praktijk effectief kunnen kiezen voor alternatieve dienstplicht. Hieraan dient wel toegevoegd te worden dat de Transnistrische autoriteiten er de voorkeur aan geven om de alternatieve dienst als burger te laten vervullen

binnen het Transnistrische leger. (zie landeninfo: COI Focus: Moldavië – Transnistrië: Legerdienst en mobilisatie) Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je in principe niet gekant bent tegen het regulier militair apparaat op zich. Gevraagd naar wat je vindt van andere mensen die gaan vechten, verklaar je dat iedereen een vrije keuze heeft. Je begrijpt dat er mensen zijn die heel patriottisch zijn en daarom gaan vechten (CGVS, p.12). Jijzelf respecteert echter de wetten van God en voor jou is doden bijgevolg niet mogelijk. Gezien het doden van mensen je enige bezwaar blijkt te zijn tegen de dienstplicht, kan niet ingezien worden waarom je geen onderdeel zou kunnen uitmaken van een alternatieve dienst als burger binnen het Transnistrische leger.

Tot slot haal je ook aan dat je vreest dat jouw zus bij terugkeer naar Moldavië zal worden uitgehuwelijkt door de familie van jullie moeder. Jouw zus is immers ondertussen zestien jaar oud en dit is volgens deze familie oud genoeg om te trouwen. Jij vindt echter dat je zus nog veel te jong is om te trouwen (CGVS, p.8; p.10). Ten eerste kan in dit verband opgemerkt worden dat deze vrees zich vooral situeert in hoofde van jouw zus, waardoor het (zoals hierboven reeds werd opgemerkt), des te opvallender is dat jouw zus geen eigen asielaanvraag heeft ingediend. Het feit dat jouw zus geen eigen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend doet daardoor een eerste belangrijke afbreuk aan de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van deze vrees. Daarnaast blijkt uit jouw verklaringen dat deze vrees andermaal erg vaag en hypothetisch is. Zo ben je de intenties van jouw moeders familie om jouw zus uit te huwelijken opnieuw te weten gekomen “via via” en weet je niet zeker hoe de personen die dit willen regelen precies heten. Je denkt dat het de vrouw van G. is, die R. of R. heet (CGVS, p.10). Daarnaast heeft de familie nog geen concrete stappen gezet om je zus ook effectief uit te huwelijken (CGVS, p.10). Je déntk dat ze bij terugkeer je zus zouden ontvoeren en direct naar haar toekomstige man brengen. Het gaat hier echter opnieuw om loutere vermoedens en aannames, die je op geen enkele manier hard maakt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker, die geboren werd op 9 juni 2007, tijdens de administratieve procedure van zijn beschermingsverzoek meerderjarig werd, met name op 9 juni 2025. Aldus staat vast dat hij over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikt om alleen in rechte op te treden in het kader van onderhavige beroepsprocedure.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat hij geen eigen elementen aanhaalt die een eigen verzoek rechtvaardigen. Hij wijst in deze op het feit dat hij tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming meerderjarig is geworden waardoor hij in aanmerking komt voor verplichte legerdienst in Transnistrië, die hij niet kan uitvoeren omwille van gewetensbezwaren. Hij benadrukt dat dit een element betreft dat ontstond na de behandeling van het beschermingsverzoek van zijn vader en dat dit een vrees betreft die hoogstpersoonlijk van aard is, waardoor een ernstig en diepgaand onderzoek hiernaar vereist is. Volgens verzoeker kan de verwerende partij niet enerzijds *de facto* een onderzoek ten gronde doen naar zijn aparte motieven en anderzijds stellen dat hij geen motieven aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Verzoeker vervolgt dat het feit dat de commissaris-generaal geen ernstig onderzoek voert bovendien ook blijkt uit de verschillende verwijzingen in de bestreden beslissing naar het gedrag van zijn vader, met name door te stellen dat het feit dat verzoekers zus niet tegelijkertijd met hem een eigen verzoek indienende afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het relaas dat verzoekers vader aanhaalde en doet besluiten dat verzoekers verzoek werd ingediend om het

verblijf van zijn vader in België te verlengen. In dit verband vraagt verzoeker zich ten eerste af wat de relevantie hiervan is voor zijn dossier, daar hij minderjarig was bij het indienen van zijn beschermingsverzoek en niet verantwoordelijk kan gehouden worden voor de motieven en het gedrag van zijn vader. Ten tweede mist deze redenering juridische grondslag, daar zijn vader helemaal geen recht op opvang of verblijfsrecht heeft omwille van de procedure van zijn ondertussen meerderjarig geworden zoon. Ten slotte meent verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat hij als minderjarige een eigen verzoek indiende voor motieven die losstaan van de vrees van zijn vader en zus. Uit het feit dat hij dit verzoek indiende en zijn zus niet, kan, aldus verzoeker, juist worden afgeleid dat hij eigen elementen aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn gewetensbezwaren om zijn dienstplicht te vervullen en is hij het er niet mee eens dat hij geen blijk geeft van een diepgewortelde afkeer voor het gebruik van geweld of oorlog. Hij verduidelijkt in dit verband dat zijn pacifistische houding is ingegeven vanuit het christendom en hetgeen hij persoonlijk heeft meegemaakt, dat hij vanuit zijn oprechte persoonlijke overtuiging niet in staat is om mensen te doden –, en al zeker niet binnen een militaire context – en dat als hij zijn familie zou moeten beschermen hij dit zou proberen doen zonder iemand te doden. Hij citeert in dit verband uitgebreid uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verder hekelt verzoeker dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar de passage uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud waarin hij in een eerder emotionele opwelling zei dat hij de man, die zal proberen om zijn zus gedwongen uit te huwelijken, zal vermoorden. Hij meent dat uit deze enkele passage inzake een emotioneel thema niet kan afgeleid worden dat hij geweld niet schuwt of dat zijn overtuiging niet diepgeworteld en oprecht is. Hij vervolgt dat nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij de daad bij het woord zal voegen en herhaalt dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat hij zijn gezin zou proberen beschermen zonder iemands leven hiermee te ontnemen. Voorts meent verzoeker dat de commissaris-generaal hem op geen enkele wijze diepgaande vragen stelde over zijn gewetensbezwaren en de religieuze overtuiging waar deze uit voortvloeien. Hij benadrukt dat hij wel degelijk bezwaar heeft tegen het uitvoeren van zijn legerdienst en het militair apparaat in het algemeen, omdat hij daar zal leren hoe hij mensen moet doden en hoe hij met wapens moet omgaan en het leger hier speciaal voor gecreëerd is. Onder verwijzing naar een publicatie van het UNHCR oppert verzoeker vervolgens dat het niet vereist is dat zijn gewetensbezwaren absoluut zijn.

In een derde middelonderdeel gaat verzoeker in op de mogelijkheid van een alternatieve dienst in Transnistrië en de omstandigheden binnen het leger aldaar. Vooreerst benadrukt verzoeker dat zijn vrees opgeroepen te worden voor dienstplicht in Transnistrië geenszins louter hypothetisch is, daar uit de COI Focus “*Moldavië – Transnistrië*” van 29 januari 2024 blijkt dat hij dienstplichtig is, ook al zou hij geen vast geregistreerde woonplaats hebben in Transnistrië, de dienstplicht geldt van de leeftijd van achttien tot zevenentwintig jaar en dat de dienstplicht in de praktijk wordt toegepast en het niet vervullen ervan strafbaar is. Verzoeker vervolgt dat uit de voormelde COI Focus blijkt dat er in Transnistrië een alternatieve burgerdienst zou bestaan binnen de rangen van het leger, doch ook dat er – gelet op het feit dat er enkel verwezen wordt naar de wet – onvoldoende informatie beschikbaar is over het feit of de alternatieve dienstplicht daadwerkelijk kan worden uitgevoerd. Voorts oppert verzoeker dat er in het systeem van alternatieve dienstplicht duidelijk mechanismen ingebouwd zijn om personen te ontmoedigen om de aanvraag in te dienen en bijgevolg tegen hun geweten of geloofsovertuiging in te gaan. Volgens hem is het problematisch dat een commissie moet beslissen of een persoon de toelating krijgt om een alternatieve dienstplicht te doen en is er bijgevolg geen enkele garantie dat hij hiervoor in aanmerking zal komen. Daarnaast onderstreept verzoeker dat de alternatieve dienstplicht dubbel zo lang duurt als de reguliere dienstplicht en dat hij de alternatieve dienstplicht als burger in het leger zal moeten uitvoeren. Tot slot wijst verzoeker op de heersende wantoestanden binnen het leger in Transnistrië. Onder verwijzing naar voormelde COI Focus meent verzoeker dat personen die binnen het leger hun dienstplicht uitvoeren regelmatig onderworpen worden aan mishandeling en dat er geen garantie is dat hun persoonlijke veiligheid gewaarborgd zal worden. Verzoeker vervolgt dat hij van Roma origine is en dat hij, gelet op de wijdverspreide discriminatie van Roma in Moldavië en Transnistrië, een proportioneel groter risico loopt om mishandeld te worden tijdens zijn dienstplicht of burgerdienst binnen het leger, als dit al een optie zou zijn in de praktijk.

In een vierde middelonderdeel focust verzoeker op de discriminatie ten aanzien van Roma in Moldavië. Concreet verwijt verzoeker de verwerende partij een selectieve lezing te hebben gedaan van de COI Focus “*Moldavië – De Roma minderheid*” van 4 maart 2022 en stelt hij dat uit deze COI Focus juist blijkt dat de Roma gemeenschap in Moldavië het slachtoffer is van ernstige discriminatie in alle domeinen van het maatschappelijk leven.

In een vijfde en zesde middelonderdeel meent verzoeker dat er in zijn hoofd geen bescherming voorhanden is vanwege de Moldavische of Transnistrische autoriteiten. Wat de bescherming vanwege de Moldavische nationaliteiten betreft, verwijst verzoeker uitgebreid naar allerlei algemene informatie, waaronder de COI Focus “*Moldavië – De Roma minderheid*” van 4 maart 2022 en de COI Focus “*Moldavië – algemene situatie*” van 22 februari 2024. Daarnaast betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal nalaat om de

veiligheidssituatie en beschermingsmogelijkheden in Transnistrië te onderzoeken, hetgeen problematisch is gelet op het feit dat hij afkomstig is van Transnistrië en naar daar zal moeten terugkeren. Hij meent dat de COI Focus *“Transnistrië. Veiligheidssituatie, etnische Roma en Russisch Staatsburgerschap”* van 25 februari 2025 aantoont dat de situatie van Roma in Transnistrië nog erger is dan in Moldavië en dat het zeer moeilijk is om betrouwbare informatie te vinden over deze gesloten *de facto* staat. Hij benadrukt dat er in Transnistrië eveneens sprake is van discriminatie van Roma in alle domeinen van de maatschappij. Tot slot voegt hij toe dat er in de voormelde COI Focus van 25 februari 2025 slechts terloops melding wordt gemaakt van één organisatie die instaat voor rechten van de Roma-gemeenschap in Transnistrië. Volgens verzoeker is het niet duidelijk wat de concrete bevoegdheden en armslag zijn van deze organisatie en is de informatie hierover afkomstig van de website van de organisatie zelf, waardoor deze op geen enkele wijze onafhankelijk geverifieerd kan worden.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om hem te erkennen als vluchteling, ondergeschikt om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

3.2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, waarin hij meent dat er geen gebruik mag worden gemaakt van het concept veilig land van herkomst daar de lijst van veilige landen van herkomst niet meer werd hernieuwd sedert 12 mei 2024.

3.3. Beoordeling van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 augustus 2025, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* De vader van verzoeker diende zelf op 7 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet eveneens ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Dit verzoek werd door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden op

30 oktober 2024 en de Raad bevestigt deze beslissing bij arrest nr. 324 624 van 4 april 2025. Deze beslissing en beoordeling zijn, zowel ten aanzien van verzoekers vader als verzoeker zelf, bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.3. De vraag rijst of de door verzoeker in het kader van zijn eigen verzoek aangehaalde elementen eigen feiten zijn die een apart verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen.

3.3.4. Vooreerst benadrukt de Raad dat er *in casu* in de huidige stand van de rechtspleging geen uitspraak wordt gedaan over verzoekers verklaringen inzake de problemen met de georganiseerde misdaad in Moldavië, de problemen met de familie van zijn moeder, de problemen met de ex-partner van de nieuwe vriendin van zijn vader en zijn vrees dat zijn zus bij terugkeer naar Moldavië zal worden uitgehuwelijkt.

3.3.5. Vervolgens gaat de Raad wel degelijk in op verzoekers vrees, die in de loop van de administratieve procedure van zijn verzoek om internationale bescherming meerderjarig is geworden, om in Transnistrië, vanwaar hij afkomstig is, de dienstplicht te moeten vervullen.

3.3.5.1. In eerste instantie oordeelt de Raad dat de verwerende partij niet kan worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing stelt dat deze vrees louter hypothetisch is.

Uit de COI Focus *“Moldavië – Transnistrië Legerdienst en mobilisatie”* van 29 januari 2024 (administratief dossier, map landeninformatie) blijkt dat Transnistrië, een internationaal niet-erkende entiteit die zichzelf in 1992 met Russische steun afscheurde van Moldavië, een eigen leger heeft en dat er een verplichte dienstplicht geldt voor mannen tussen de achttien en de zeventwintig jaar (p. 3). In de voormelde COI Focus wordt verduidelijkt dat men geen geregistreerde verblijfplaats moet hebben om te worden opgeroepen om de dienstplicht te vervullen (p. 4). Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker nog geen oproeping kreeg voor het vervullen van zijn legerdienst, merkt de Raad op dat uit voormelde COI Focus blijkt dat er twee vaste oproepingsperiodes voor de dienstplicht zijn per jaar: van 1 april tot 30 juli en van 1 augustus tot 30 december (p. 4). Gelet op het feit dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden om te worden opgeroepen, is de kans dus reëel dat dit gebeurt bij terugkeer. De commissaris-generaal merkt terecht op dat mensen die opgeroepen worden om hun dienstplicht te vervullen eerst nog voor het militair commissariaat moeten verschijnen, alwaar – na medische keuring en het nagaan of er gronden tot vrijstelling voorhanden zijn – beslist wordt of men de dienstplicht effectief moet vervullen. De Raad stelt echter vast dat er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoeker zou uitgesloten of vrijgesteld worden van (militaire of alternatieve) dienstplicht.

3.3.5.2. Vervolgens stipt de Raad aan dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan niet worden beschouwd als vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging in de zin van voormelde bepalingen.

Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze:

- a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

Waar de loutere vrees voor vervolging wegens dienstweigering of desertie niet ressorteert onder de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan vervolging op grond van dienstweigering of desertie aldus wel aanvaard worden als een vrees voor vervolging in de zin van voornoemde bepalingen indien één of meerdere van de voormelde criteria zijn vervuld.

3.3.5.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de commissaris-generaal meent dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van oprechte en diepgewortelde gewetensbezwaren en dat verzoeker hoe dan ook gebruik kan maken van het systeem van alternatieve dienstplicht voorzien in Transnistrië.

Wat betreft verzoekers vermeende gewetensbezwaren, kan de Raad verzoeker bijtreden dat hij hierover uitermate beperkt bevraagd werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Nadat verzoeker tijdens zijn vrij relaas spontaan melding maakte van zijn gewetensbezwaren, werden hem hierover later tijdens zijn onderhoud slechts twee beperkte bijkomende vragen gesteld (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7, 12). Waar de verwerende partij in de bestreden beslissing twijfelt aan de oprechtheid en diepgeworteldheid van verzoekers vermeende gewetensbezwaren omdat hij verklaarde dat hij het nooit zou toelaten dat zijn zus gedwongen zou worden uitgehuwelijkt en dat hij de man met wie zijn zus gedwongen zou moeten trouwen zou doodslaan (*ibid.*, p. 10) en omdat hij niet elke vorm van geweld uitsluit wanneer hem gevraagd wordt naar wat hij zou doen moest zijn familie aangevallen worden (*ibid.*, p. 12), meent de Raad dat deze verklaringen in hun ruimere context dienen te worden gezien. Wat deze laatste verklaring betreft, stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker als antwoord op deze vraag verklaarde dat hij daar stress door zou krijgen en dat hij zijn familie zou beschermen, waarbij hij eerst wijst op het gebruik van *pepperspray*, erna op het contacteren van de hulpdiensten en dan pas stelt “*door geweld tegen te houden zonder te doden*”. Hier lijkt verzoeker het eerder te hebben over het afblokken van geweld door anderen tegen zijn familie, eerder dan het zelf hanteren van geweld. Gelet op verzoekers jonge leeftijd, de emotionele onderwerpen die werden aangekaart bij het afleggen van deze verklaringen, de overige verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud – ondanks de beperkte vraagstelling in dit verband – hierover aflegde en zijn betoog ter terechtzitting, kan louter op basis van deze verklaringen bezwaarlijk afgeleid worden dat verzoekers gewetensbezwaren onvoldoende oprecht en diepgeworteld zijn. Los daarvan stelt de Raad vast dat de verwerende partij geen verduidelijking biedt over waarop zij zich lijkt te baseren om te besluiten dat gewetensbezwaren absoluut moeten zijn.

Wat betreft het voorhanden zijn van een systeem van alternatieve dienstplicht in Transnistrië, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie voornamelijk betrekking heeft op het bestaan van dit systeem in de wet. Inzake de toepassing van dit systeem in de praktijk, blijkt uit de COI Focus “*Moldavië – Transnistrië Legerdienst en mobilisatie*” van 29 januari 2024 dat dienstplichtigen in Transnistrië effectief de alternatieve dienstplicht kunnen verzoeken, maar dat de Transnistrische autoriteiten er de voorkeur aan geven hen de alternatieve dienst als burger te laten vervullen binnen het Transnistrische leger (p. 6). Het is de oproepingscommissie van het militair commissariaat die tijdens een zitting in aanwezigheid van de verzoeker overigens beslist of deze al dan niet de alternatieve dienstplicht kan vervullen. Er ligt geen informatie voor wat een dergelijke alternatieve dienstplicht inhoudt en of dit in overeenstemming zou zijn met verzoekers vermeende gewetensbezwaren. Wat dit laatste betreft, meent de Raad dat niet als dusdanig uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat hij niet gekant is tegen het regulier militair apparaat op zich. Dat hij niets heeft tegen andere mensen die in het leger vechten omdat iedereen een vrije keuze heeft, neemt niet weg dat hijzelf vindt dat enkel god kan beslissen over leven en dood en dat hij daar als pacifist niet aan wil bijdragen op welke manier dan ook. De Raad is van oordeel dat verzoeker hier minstens bijkomend over bevraagd moet worden. Tot slot kan verwezen worden naar het gestelde onder punt 3.3.5.5. van het onderhavig arrest, inzake de mogelijke mishandelingen waaraan verzoeker bij de uitvoering van een dergelijke alternatieve dienstplicht binnen het leger zou kunnen worden onderworpen.

3.3.5.4. Vervolgens wijst de Raad op het feit dat uit algemene informatie blijkt dat het Transnistrische leger onder grote invloed staat van het Russische leger. Zo blijkt uit de COI Focus “*Moldavië – Transnistrië Legerdienst en mobilisatie*” van 29 januari 2024 dat het Transnistrische leger volledig afhankelijk is van de

Russische troepen aanwezig in Transnistrië en dat aangenomen wordt dat het Transnistrische leger in de praktijk onder de controle staat van de Russische troepen die in Transnistrië gestationeerd zijn (p. 3). Verder blijkt echter dat, hoewel het Russische leger probeert om in Transnistrië manschappen aan te trekken om de plaatselijke Russische eenheden aan te vullen, er geen indicaties zijn dat de Russische troepen in Transnistrië een grootschalige mobilisatie uitvoeren (p. 8-10). Deze informatie heeft betrekking op de situatie in 2022. Recentere informatie in dit verband ligt niet voor. Evenmin ligt er informatie voor over het al dan niet inzetten van Transnistrische dienstplichtigen in de oorlog in Oekraïne. Gelet op de invloed van het Russische leger op het leger in Transnistrië en de mogelijke gevolgen die een dergelijke inschakeling van dienstplichtigen zou kunnen hebben, acht de Raad dergelijke informatie noodzakelijk.

3.3.5.5. Tot slot merkt de Raad op dat uit de COI Focus *“Moldavië – Transnistrië Legerdienst en mobilisatie”* van 29 januari 2024 blijkt dat mishandeling in de eenheden van het Transnistrische leger een wijdverspreid fenomeen is (p. 7). Hierbij komt nog dat er in de Moldavische en bij uitbreiding de Transnistrische maatschappij sprake is van een discriminerende bejegening ten aanzien van de Roma gemeenschap. Ondanks het feit dat de COI Focus *“Transnistrië. Veiligheidssituatie, etnische Roma en Russisch Staatsburgerschap”* van 25 februari 2025, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, niet bij het verzoekschrift wordt gevoegd, kan, gelet op het feit dat Transnistrië *de jure* onderdeel vormt van Moldavië en er geen andersluidende informatie voorligt, aangenomen worden dat mensen van Roma origine nog meer vatbaar zijn voor de reeds wijdverspreide mishandeling in het Transnistrische leger. De vraag rijst welke gevolgen dit kan hebben voor verzoeker, die zelf ook tot de Roma gemeenschap behoort, bij het vervullen van de militaire of alternatieve dienstplicht bij het leger.

3.3.6. Gelet op het voorgaande, acht de Raad een verder onderzoek ten gronde dan ook nodig, met name een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van nauwkeurige en actuele landeninformatie die in deze relevant is, alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker, met name zijn vermeende gewetensbezwaren en Roma-etnie.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc*-onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige door beide partijen aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 augustus 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS